

paa Bysiden af Stationen lader sig ikke gøre.

Det ærede Medlems Bemærkninger om det ugentlige Fridøgn skal jeg ikke igen komme ind paa. Det er i det hele ikke morsomt at diskutere med det ærede Medlem, thi hans Udtalelser gøre Indtryk af, at han er ganske utilgængelig for de Grunde, der fra anden Side fremføres, og saa er en Diskussion aldrig behagelig.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig, hvem der skulde betale Driften af Elektricitetsværket paa Fredensborg, hvis Enden paa Sagen blev, at der maatte anlægges et selvstændigt Værk deroppe. Ja, en endelig Bestemmelse i saa Henseende er endnu ikke truffen, men det maa vel i det væsentlige blive Civillisten; Anlægget bekostes af Staten, men Driften, antager jeg, vil i det væsentlige komme til at paahvile Civillisten. Det ærede Medlem dvælede atter udførlig ved Spørgsmaalet om Lokomotivers Bygning her i Landet og fandt endog Anledning til i saa Henseende at repetere sin Tale fra i Fjor, thi stort andet var det jo ikke, han kom med. Det giver ikke mig Anledning til at repetere, hvad jeg den Gang fremkom med. Den Uklarhed, der i Fjor under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal fremkom i det ærede Medlems Stilling til Protektionismen, søgte det ærede Medlem nu at klare ved at oplæse noget af sin Tale fra i Fjor. Men det var jo kun et af Standpunkterne; det mærkelige var netop, at det ærede Medlem indtog flere Standpunkter. Men det er jo et Spørgsmaal, som den ærede Odfører har taget sig af, og jeg skal derfor overlade til ham, om han finder Anledning til at komme videre ind derpaa. Naar det ærede Medlem særlig henviste til, at „Vulcan“ kunde bygge Lokomotiver, saa bør det ærede Medlem ikke glemme, hvad jeg ogsaa i Fjor fremhævede, at denne Fabriks Skæbne ikke skal opmuntre til at gaa i dens Spor, thi den gik jo fallit og er, saa vidt jeg ved, nu helt bleven nedlagt.

Ovesen: Det ærede Medlem for Halvrimmen (Carl Sørensen) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorvidt en løs Gennemskæring af Holmslands Klit fra Ringkøbing Fjord til en 217,000 Kr. vilde give en fyldestgørende Sejlads paa Ringkøbing Fjord. Det er et Spørgsmaal, som det er noget vanskeligt at udtale sig om, da det for en stor Del vil afhænge af, hvorledes dette Løb vil holde sig, men alle ere jo klare

over, at dette Løb er et Forsøg, og dersom det viser sig, at det kan holde sig som en løs Gennemskæring, ja, saa kunne vi lade det blive derved. Men det er jo kun et Forsøg for at se, hvorledes Vandstanden i Fjorden vil arte sig efter en saadan Gennemskæring lige ud for Fjorden. Det er jo derom, der er ikke saa lidt Uenighed blandt Landboerne derovre. For Resten glæder det mig, at det ærede Medlem var enig med mig om, at der ikke i nogen Maade var Fare for Oversvømmelser fra Havet, og som Følge deraf kan man jo hurtigt gaa bort fra Spørgsmaalet om, hvilke Ødelæggelser det kan forvolde, naar der ingen Fare er derfor.

Det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) anførte overfor min Udtalelse om, at han ranglede med Millioner, at i Fjor krævede vi en Bevilling paa 217,000 Kr., men i Aar kom vi og bebudede en Bevilling i samme Øjemed paa 2,680,000 Kr., og det syntes han dog var en ret god Stigning i Løbet af det Aar. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem maa have en forfærdelig svagelig Hukommelse. Jeg synes nemlig, at det ærede Medlem i Fjor holdt en lang Tale om netop det samme. Det resulterede i en løs Gennemgravning; men naar der skulde befestes, vilde det blive en lignende Sum som den, her staar opført. Men dette var dog at rangle med Millionerne. Der er jo sagt baade fra det ærede Medlems Side og fra deres, som intet ville have gjort for Ringkøbing Fjord, at nede ved Nymdegab er alt saa saare godt, og der er det ikke værd at gøre noget. Vi have det saa godt, som man kan ønske sig, siden vi have faaet Sandpumperen derned og faaet rensat ordentlig op ned til Grunden. Men hvorfor vil det ærede Medlem saa stille i Udsigt, at der skal gives 2—3 Mill. Kr. ud nede ved Nymdegab ligesom oppe ved Skodbjerg eller Hvide Sande for at stille dem lige? Er det blot for Honnørens Skyld? Naar der ikke er Trang dertil, saa forstaar jeg ikke, hvad disse Millioner skulle til.

Hvad angaar det ærede Medlems Hukommelse om, hvad Finansudvalgets Medlemmer paa Rejsen i Fjor udtalte og ikke udtalte, minde hans Bemærkninger mig om et Par Mænd, som sagsøgte hinanden. Sagsøgeren mødte med to Vidner paa nogle Udtalelser, som den anden Mand skulde have fremført imod ham. Men denne mødte saa med to andre Vidner, som skulde bekræfte, at de intet havde hørt. Nu ved jeg ikke, hvorledes en Dommer overfor dette vilde stille sig. Jeg haaber da, at Finans-